

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210-8082042 • site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 23ος • Αριθμός φύλλου 90 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2019

«Για να υποτάξεις κάποιον, φτωχοποίησέ τον»

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΗΣ

Το εκκλησάκι της Ανάληψης, που βρίσκεται στην κορυφή της Αρμενιάς, σε υψόμετρο 1.600 μ. είχε την τιμητική του στις 6 Ιουνίου, ημέρα Πέμπτη, στη γιορτή της Ανάληψης.

Το εκκλησάκι της Ανάληψης είναι έργο του αειμνήστου **Βασίλη Νάτση**. Η ανέγερσή του άρχισε στα μέσα της 10ετίας του 1960 και ολοκληρώθηκε το 1968, με την συνδρομή μιας δράκας Κακουραίων, που μετέφεραν με τα ζώα τους τα υλικά στην κορυφή της Αρμενιάς και έχτισαν το μικρό αυτό εκκλησάκι.

Τα εγκαίνια του Ναού, έκανε ο αειμνήστος **παπα-Γιώργης Κοτσιάνης** το 1968, όπου παρευρέθηκε όλο σχεδόν το χωριό.

Το όνειρο και το τάμα του **Βασίλη Νάτση** έγινε πραγματικότητα και όπως εξομολογήθηκε αργότερα ήταν η ευτυχέστερη ημέρα της ζωής του.

Έκτοτε το εκκλησάκι της Ανάληψης έγινε σημείο συνάντησης των συγχωριανών μας και κυρίως των νέων του χωριού μας κατά την ημέρα εορτασμού της Ανάληψης.

Ο **Βασίλης Παπαγεωργίου (Κούμανης)**, από τους βασικούς συντελεστές στην ανέγερση του Ναού εδώ και τριάντα περίπου χρόνια, ήταν ο πρώτος που ανέβαινε την παραμονή της Ανάληψης με μια μικρή ομάδα νέων στην Αρμενιά και άναβε φωτιές το βράδυ, δίνοντας το σήμα για την έναρξη της γιορτής που θα ακολουθούσε την επόμενη μέρα.

Το ωραίο αυτό έθιμο το διατήρησαν μέχρι τις μέρες μας οι νέοι του χωριού μας και το βελτίωσαν, αντί φωτιές καθιέρωσαν τα βεγγαλικά που φωτίζουν ολόκληρη την Αρμενιά και δίνουν το στίγμα των εορτών που θα ακολουθήσουν την επομένη.

Οι καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην Αρμενιά και ειδικότερα τους χειμερινούς μήνες είναι πολύ δύσκολες. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να προκληθούν σημαντικές φθορές και προβλήματα στη στατικότητα της τοιχοποιίας της εκκλησίας και η ανάγκη αναστήλωσης έγινε επιτακτική. Οι κατά καιρούς προσπάθειες δεν έλυσαν τα προβλήματα.

Έτσι το 2007 μια ομάδα νέων του χωριού μας που έχει πάρει υπό την προστασία της το εκκλησάκι, πήρε μια γενναία απόφαση να προβεί στην ανακαίνισή του.

Τα υλικά μεταφέρθηκαν με ελικόπτερο, τεχνίτες της ομάδας πραγματοποίησαν την ανακαίνιση. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στην ομάδα των νέων του χωριού μας για αυτήν την πρωτοβουλία τους, που έσωσαν το εκκλησάκι από την κατάρρευση.

Κάθε χρόνο μέλη της παραπάνω ομάδας ανεβαίνουν στην Αρμενιά και προβαίνουν στην συντήρηση του Ναού και ετοιμάζουν την εκκλησία για τη γιορτή της Ανάληψης.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος γιορτάστηκε με την πρόεση λαμπρότητα η γιορτή της Ανάληψης στο ομώ-

νομο εκκλησάκι στην Αρμενιά. Την παραμονή της γιορτής 15 συγχωριανοί μας ανηφόρησαν στην Αρμενιά.

Στόλισαν και ετοίμασαν το όμορφο εκκλησάκι. Το βράδυ άναψαν φωτιές και έριξαν βεγγαλικά δίνοντας το στίγμα τους σε ολόκληρη την περιοχή, σήκωσαν την ελληνική σημαία στο βράχο κοντά στην εκκλησία. Αργά το βράδυ έστρωσαν τραπέζι γύρω από την εκκλησία με νηστίσιμα φαγητά που είχαν, γιατί την επομένη οι περισσότεροι μετάλαβαν των Αχράντων Μυστηρίων. Τις λίγες ώρες ύπνου, μπήκαν στο εσωτερικό της εκκλησίας, γιατί έξω επικρατούν πολικές συνθήκες. Η Αρμενιά δεν αστειεύεται, το κρύο είναι τσουχτερό και διαπεραστικό.

Οι περισσότεροι προσκυνητές ανέβηκαν το πρωί ανήμερα της γιορτής γύρω στις 08:00. Άλλοι από το Κατσιούμπι και άλλοι από του Φρουσιούνα.

Τη διαδρομή του Φρουσιούνα προτίμησε ο **παπα-Νικόλας Κουτρομπής** με μια μικρή ομάδα, που με τα αυτοκίνητά τους είχαν πάει κοντά στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής του Φρουσιούνα και από εκεί με τα πόδια ανεβαίνουν στο βράχο του Κανέλλου και φτάνουν στην Ανάληψη. Η ανάβαση του **παπα-Νικόλα** στην Ανάληψη ενθουσίασε όλους τους προσκυνητές, είχε χρόνια να ανέβει και πρέπει να πούμε ότι η απόφαση αυτή ήταν ένα τολμηρό εγχείρημα.

Συνέχεια στην 4η σελ.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΚΑ 2019

Όπως κάθε καλοκαίρι έτσι και φέτος διοργανώνονται από τους Συλλόγους μια σειρά εκδηλώσεων με τίτλο **ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΚΑ**. Η διάρκεια αυτών των εκδηλώσεων είναι περίπου ένας μήνας. Αρχίζουν με την εορτή του Αϊ Λιά στις 20 Ιουλίου, όπου ο Σύλλογος του χωριού διοργανώνει μετά την Θεία Λειτουργία μια μικρή γιορτή στο πευκοδάσος που περιβάλλει το εκκλησάκι. Τελειώνουν το αμέσως επόμενο Σάββατο, μετά την εορτή της Παναγίας, (για φέτος **17 Αυγούστου**) με τη **μουσική βραδιά στον κήπο του Ξενώνα**, που διοργανώνει ο Σύλλογος των Αθηνών. Ενδιάμεσα προγραμματίζονται μια σειρά από εκδηλώσεις, με χαρακτηριστική το μεγάλο παραδοσιακό **πανηγύρι στην πλατεία** του χωριού. Φέτος το πανηγύρι έχει προγραμματιστεί για την

1η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ημέρα ΠΕΜΠΤΗ. Οι μεγαλύτεροι και πιο καταξιωμένοι μουσικοί και τραγουδιστές στο είδος τους θα μας χαρίσουν μια αξέχαστη βραδιά. Συγκεκριμένα, στο τραγούδι ο **ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΛΙΣΣΑΡΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ** και η **ΤΖΕΝΗ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ**, στο δε **κλαρίνο ο ΠΑΝΟΣ ΠΛΑΚΙΑΣ**.

Θα πραγματοποιηθούν **και άλλες εκδηλώσεις**, των οποίων το περιεχόμενο και η ακριβής ημερομηνία θα ανακοινωθούν σύντομα στην ιστοσελίδα των Συλλόγων, www.kakouri.gr.

Ενημερωθείτε και προγραμματίστε τις διακοπές σας ώστε να έχετε την δυνατότητα να συμμετέχετε σε κάποιες από τις εκδηλώσεις αυτές.

Οι Σύλλογοι του χωριού

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενησει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα τηλ.: 27960-61145

Η συνδρομή της εφημερίδας

- Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Α/φών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- Με επιταγές εσωτερικού: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής, Γλάδστωνος 10 Αθήνα, Τ.Κ. 10677
- Μπορείτε να καταθέσετε στην Εθνική Τράπεζα: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής Αρ. Λογ/μού 65648001090
- ΠΡΟΣΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣ**
Παρακαλούμε τους Ξενιτεμένους Κακουραίους να μην στέλνουν τσεκ στο Σύλλογο γιατί οι τράπεζες δεν τα δέχονται.

Μπορείτε όμως να καταθέσετε τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του Συλλόγου. Το όνομα του Συλλόγου είναι: **Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής με IBAN:**

**GR 510110 6560 0000 6564 8001090 ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
SWIFT / BIC: ETHNGRAA
NATIONAL BANK (Εθνική Τράπεζα)**

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μην στέλνετε επιταγές ή επιστολές στο όνομα της εφημερίδας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Τα βιβλία των Συλλόγων

**Από πού κρατάει
η σκούφια μας**

Αναζητώντας τις ρίζες
των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

**Et in
Kakouri Ego**
(Από το Κακούρι και Εγώ)

ΜΙΚΡΟΤΙΚΟ & ΕΣΩΡΑΪΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΕΣΩΡΑΪΣΤΙΚΟ & ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Αυτά τα δύο βιβλία, που το ένα συμπληρώνει το άλλο, δεν πρέπει να λείπουν από κανένα Κακουραϊκό σπίτι.

Τα βιβλία διατίθενται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.
Η τιμή τους είναι 30€ και 20€ αντίστοιχα

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

► Ο **Θοδωρής Γιαννόπουλος** και η **Θεοδώρα Γεωρ. Σίμου** τέλεσαν τους γάμους τους στις 8-6-2019 στον Ιερό Ναό της Αγίας Φωτεινής, στην Αρχαία Μαντινεία. Το γαμήλιο τραπέζι έγινε στην αίθουσα του Συλλόγου στο χωριό μας.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο και με απογόνους.

Βαπτίσεις

► Ο **Κώστας Μανέλης** και η σύζυγός του **Μαρία Βανεζιάδη**, βάπτισαν το γιο τους στις 9-6-2019 και το όνομα αυτού **Ιωάννης**.

► Ο **Γιάννης Ρέκκας** και η **Βασιλική Καζά**, το γένος Αντωνοπούλου, βάπτισαν το δεύτερο αγοράκι τους στις 12-5-2019 και το όνομα αυτού **Χρήστος**.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσουν οι νεοφώτιστοι.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Παπαδημητρίου-Περδίου Ιωάννα	50\$ USA
Σιοιές Γεώργιος	100\$ USA
Νάτσος Φώτης	100\$ USA
Μπουρτσουκλής Αγγελής	300\$ Αυστρ.
Σταματόπουλος Σπύρος του Ανδρ.	100\$ USA
Αντωνόπουλος Βασίλης	100\$ Αυστρ.
Αντωνοπούλου-Καρζή Γιάννα	50\$ Αυστρ.
Καρζή-Σουρή Μαρίνα	50\$ Αυστρ.
Σπυροπούλου-Βέμη Σωτήρα	50\$ Αυστρ.
Φωτοπούλου-Γάτσιου Άννα	50\$ Αυστρ.
Δούρος Νίκος του Ιωάν.	20€
Μαγκλάρας Γιώργος	20€
Ψύχος Θεόδωρος	20€
Ψαρράς Σωτήρος του Δημ.	50€
Λαγούσης Βασίλειος του Γεωρ.	100€
Δημόπουλος Παρασκευάς	20€
Δημοπούλου Βούλα	20€
Τασιοπούλου-Μακερούφα Γεωργία	50€
Νάτση-Ανδριοπούλου Μαρία	20€
Σταθούλης Γεώργιος	30€
Κοτσιάνη-Χαραλαμποπούλου Σοφία	30€
Κοτσιάνης Ηλίας του Σπύρου	30€
Κοτσιάνη-Μπαφούνη Ντίνα	50€
Ηλιόπουλος Βασίλης	50€
Κωνσταντόπουλος Χαράλαμπος	50€
Ανώνυμος	50€
Βλάχου-Ηλιοπούλου Γεωργία	50€
Σιοιές Κώστας	30€
Αντωνοπούλου Αγκαΐα	20€
Παυλής Δημήτρης του Αλκιβιάδη	10€
Χρονόπουλος Θεόδωρος	30€

Επισκεφθείτε τον διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας μας και στο facebook στη διεύθυνση: <https://el-gr.facebook.com/tokakouri>

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο
Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677
Τηλ.: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:
Κακαρικού Γωγώ Τηλ.: 210 5747298
Ετήσιες Συνδρομές: 20€
Εξωτερικού: 40€

Συντακτική Επιτροπή:
Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη
Κακαρικού Γωγώ

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Αναζητώντας τις ρίζες του

Πολλοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο και ειδικότερα από την Αμερική (USA), την Αυστραλία αλλά και άλλες χώρες, που οι πρόγονοί τους ήταν μετανάστες, από Ευρώπη και αλλού, αναζητούν τις ρίζες τους.

Το βιβλίο των γενεαλογικών δένδρων όλων των οικογενειών του χωριού μας που κυκλοφόρησε στο πρώτο Κακουραϊκό Αντάμωμα το καλοκαίρι του 2014 έδωσε πολλές απαντήσεις για πολλές οικογένειες σχετικά με τις ρίζες τους. Με μια προσεκτική ανάγνωση των γενεαλογικών δένδρων διαπιστώνουμε ότι για πολλούς άνδρες που μετανάστευσαν, προ του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, τα στοιχεία είναι ελάχιστα. Τα εγγόνια των μεταναστών αυτών που έχουν προμηθευτεί το βιβλίο των γενεαλογικών δένδρων έχουν διαπιστώσει την έλλειψη αυτή. Έτσι, εγγόνια των μεταναστών αυτών προσπαθούν να βρουν τις ρίζες τους. Μια τέτοια περίπτωση έχουμε και στο χωριό μας αυτό το καλοκαίρι. Έχει έρθει από την Αμερική ο **George Nagel (Γιώργος Nagel)** αναζητώντας τις ρίζες του.

Είναι η δεύτερη φορά που επισκέπτεται το χωριό μας ο **Γιώργος Nagel**, η πρώτη φορά ήταν στο δεύτερο Κακουραϊκό Αντάμωμα το 2018, τότε έκανε την πρώτη έρευνα για τις ρίζες του.

Φέτος επέστρεψε αποφασισμένος και προετοιμασμένος για να βρει τις ρίζες του. Από καιρό είχε κλείσει δωμάτιο στον Ξενώνα του χωριού για όλο τον Ιούνιο μήνα.

Ο γράφων τον συνάντησε στον Ξενώνα τις πρώτες μέρες της άφιξής του στο χωριό.

Στην παρέα ευτυχώς ήταν ο Βασίλης Αντωνόπουλος και η αδελφή του Γιάννα, που έχουν έλθει από την Αυστραλία και έτσι λύθηκε το πρόβλημα της γλώσσας, αφού ο **Γιώργος Nagel** γνωρίζει μόνο μερικές ελληνικές λέξεις.

Διεπίστωσα την προετοιμασία που είχε κάνει, κατ' αρχάς είχε μελετήσει το γενεαλογικό δένδρο που το είχε και μαζί του και κατά δεύτερο είχε ένα μεγάλο φωτογραφικό υλικό, σε φωτογραφίες αλλά και στο κινητό του τηλέφωνο. Από τη συζήτηση προέκυψε ότι ήταν απόγονος του Παναγή Κολιόπουλου (Κοκάρη), παππούς του ήταν ο Γιάννης Κολιόπουλος, γιος του Κοκάρη (στο γενεαλογικό δένδρο υπάρχει μόνο το όνομα του Κοκάρη και του γιου του Γιάννη, που είχε παντρευτεί γυναίκα από τον Αμπελώνα της Λάρισας).

Ο Γιάννης Κολιόπουλος είχε παντρευτεί γυναίκα από τους Σπυρακαίους που έμενε στον Αμπελώνα και το 1914 έφυγαν για Αμερική, όπως μας πληροφόρησε ο **Γιώργος Nagel**.

Στις επόμενες μέρες ο **Γιώργος Nagel** περίμενε να έλθει η αδελφή του από τη Γαλλία και έπειτα θα ερχόταν και η γυναίκα

του από την Αμερική.

Ο Βασίλης Αντωνόπουλος τις επόμενες μέρες ανέλαβε να τον ξεναγήσει στο χωριό και στα γύρω.

Έτσι τον πήγε να γνωρίσει μερικούς συγγενείς του, τον Δημήτρη Κολιόπουλο (Λούρα) που η συνάντηση ήταν συγκινητική, επισκέφτηκε την Γκρόνιζα, τη Γούβα, την Καρύταινα, αρχαία Μαντινεία, Λεβίδι κ.ά.

Όπως πληροφορήθηκα στη γιορτή της Αναλήψεως μαζί με την αδελφή του, που είχε έλθει από τη Γαλλία, ανέβηκαν στην Αρμενία στο εκκλησάκι της Ανάληψης και όπως μου είπε ο Βασίλης που τους οδήγησε εκεί, ενθουσιάστηκαν πάρα πολύ, ήταν γι' αυτούς μια αξέχαστη εμπειρία. Από το πλούσιο φωτογραφικό υλικό που είχε μαζί του ανακαλύψαμε μια φωτογραφία, που είναι σπάνια και δείχνει το Σχολείο του χωριού μας όταν είχε ολοκληρωθεί ο πέτρινος σκελετός του, πρέπει να είναι γύρω στο 1934. Μια δεύτερη φωτογραφία είναι της οικογένειας Σπυράκου την ίδια εποχή.

Αξίζει κανείς να διαβάσει το κείμενο που είναι γραμμένο πάνω στη φωτογραφία του Σχολείου.

“Το, δαπάναις των εν Αμερική Κακουριωτών, ανεγειρόμενον μεγαλοπρεπές Διδασκαλείον Κακουρίου”.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι το Σχολείο μας κτίστηκε και με δαπάνες των ομογενών Κακουραίων της Αμερικής.

Το κτίριο για την εποχή του ήταν πράγματι **μεγαλοπρεπές** και παραμένει και σήμερα.

Ευχόμαστε στον αγαπητό συγχωριανό μας **Γιώργο Nagel** να πάρει απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματα που είχε, ψάχνοντας τις ρίζες του.

Ι.Δ. Σταματόπουλος

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2019

Την Κυριακή 26 Μαΐου έγιναν οι πρώτες εκλογές για την ανάδειξη Τοπικών Συμβουλίων, Δημοτικών Συμβουλίων και Περιφερειακών Συμβουλίων, με το νέο εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής. Στο Κακούρι, για το πενταμελές Τοπικό Συμβούλιο διεκδίκησαν την ψήφο των συγχωριανών μας δύο συνδυασμοί με τίτλους, «**ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ**» με έξι υποψηφίους και «**ΠΑΛΑΙΑ ΔΥΝΑΜΗ – ΝΕΑ ΟΡΜΗ**» με πέντε υποψηφίους. Νικητής ανεδείχθη ο συνδυασμός «**ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ**» που εκλέγει τέσσερις (4) Συμβούλους, τον **Κώστα Νάγο** (που συγκέντρωσε και τους περισσότερους σταυρούς), **Κώστα Δ. Σταθούλη**, **Νίκο Κ. Σταματόπουλο** και **Κώστα Κουτρουμπή**. Ο συνδυασμός «**ΠΑΛΑΙΑ ΔΥΝΑΜΗ – ΝΕΑ ΟΡΜΗ**» εξέλεξε ένα Σύμβουλο, τον **Βασίλειο Φ. Σταματόπουλο**. Σε συνεδρίαση του Τοπικού Συμβουλίου και κατόπιν ψηφοφορίας θα εκλεγεί ο τοπικός Πρόεδρος, που όπως φαίνεται θα είναι πάλι ο τωρινός Πρόεδρος **Κώστας Νάγος**. Ευχόμαστε ολόψυχα στο νέο Συμβούλιο να έχει την θέληση, την έμπνευση και την απαιτούμενη ενέργεια για να διεκδικήσει δράσεις και να προσφέρει τα μέγιστα στο χωριό μας. Αναμένουμε!

Παράλληλα έγιναν και οι εκλογές για την ανάδειξη Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Τρίπολης που ανήκει και το χωριό μας. Επτά συνδυασμοί με πληθώρα υποψηφίων (περίπου 450) διεκδίκησαν την ψήφο των δημοτών. Ανάμεσα σε αυτούς ήταν και ο συνδυασμός «**ΤΡΙΠΟΛΗ – ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ**» με επικεφαλής και υποψήφιο Δήμαρχο, τον νυν Δήμαρχο και συγχωριανό μας **Δημήτρη Παυλή**. Δυστυχώς όμως δεν κατάφερε να περάσει στον δεύτερο γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών. Αυτό οφείλετε σε μεγάλο μέρος στο ότι ο Δημήτρης έτυχε να διαχειρίζεται τα προβλήματα του Δήμου στην χειρότερη εποχή όχι μόνο για την Τρίπολη αλλά και για την Ελλάδα. Μνημόνια, δέσμευση των χρημάτων των Δήμων από την

κεντρική κυβέρνηση, κάπιταλ κοντρόλ, μεγάλες περικοπές δαπανών, κ.ά. Ο πολίτης γενικά εξοργισμένος να αναζητά λύση στα δικά του προβλήματα και οι απαιτήσεις μεγάλες. Η έξοδος από τα μνημόνια και η επιστροφή σιγά-σιγά σε μια πιο κανονική λειτουργία με την παροχή ρευστότητας τους τελευταίους μήνες δεν ήταν αρκετή για να αντιστρέψει μια ήδη διαμορφωμένη αρνητική εικόνα.

Έτσι στο δεύτερο γύρο πέρασαν, ο συνδυασμός του **Γιάννη Σμυρνιώτη** και ο συνδυασμός του **Κώστα Τζιούμη**. Την δεύτερη Κυριακή των εκλογών νικητής και Δήμαρχος Δήμου Τρίπολης ανεδείχθη ο **Κώστας Τζιούμης**.

Είναι πολύ ενθαρρυντικό που αρκετοί νέοι συγχωριανοί μας αποφάσισαν να ενεργοποιηθούν και να θέσουν υποψηφιότητα με διάφορους συνδυασμούς και μάλιστα με πολύ καλά αποτελέσματα. Είναι τιμή για το χωριό μας να έχει ενεργά άτομα και κυρίως με διάθεση να προσφέρουν στα κοινά, με όποια ομάδα και αν επιλέξουν. Ελπίζουμε να έχει το χωριό μας, στο μέλλον, πάλι σε υψηλά αξιώματα συγχωριανούς μας που να μας κάνουν υπερήφανους για την πορεία τους στην ενασχόληση με τα κοινά, όπως ο Αλέκος Κοτσιάνης, ο Δημήτρης Παυλής, ο Ροβέρτος, κ.ά.

Συχαίρουμε όλους τους συγχωριανούς μας υποψηφίους για τον όμορφο αγώνα που έδωσαν, έναν αγώνα που ο καθένας που ο πίστευε, έβλεπε το πάθος καθενός να ξεχειλίζει. Όντως το χωριό μας απέκτησε ένα προεκλογικό κλίμα από τα παλιά. Πραγματικά ήταν πολύ όμορφο, αλλά ταυτόχρονα και για κάποιους δύσκολο. Γιατί, ποιόν να δυσχεραστήσεις; Όταν όλους θέλεις να τους βοηθήσεις και δεν μπορείς;

Οι υποψήφιοι συγχωριανοί μας που έθεσαν υποψηφιότητα είναι:

Με τον συνδυασμό του **Γιάννη Σμυρνιώτη**:
• **Μάκης Κ. Μπουρτσουκλής**, ο οποίος εξελέγη Δημοτικός Σύμβουλος, αν και για πρώτη φορά έθεσε υποψηφιότητα. Μάκη μπράβο, θερμά συχαρητήρια, καλή και δημιουργική

θητεία στο νέο Δημοτικό Συμβούλιο.

• **Μαρία Κ. Σιοιές**, που πήγε για πρώτη φορά αρκετά καλά αν και όλο το διάστημα απουσίαζε στην Πάτρα που μένει.

Με τον συνδυασμό του **Κώστα Τζιούμη**, που ανεδείχθη και Δήμαρχος:

• **Θεοδώρα Ι. Σταθούλη**. Θεοδώρα μπράβο. Αν και φοιτήτρια στην Θεσσαλονίκη κατάφερε να συγκεντρώσει τους περισσότερους σταυρούς από κάθε υποψήφιο από όλες τις περιφερειακές ενότητες, οποιουδήποτε συνδυασμού. Έχασε δε την εκλογή της στο Δημοτικό Συμβούλιο για έξι ψήφους.

• **Θανάσης Β. Κολιόπουλος**, από τους πιο αξιοπρεπείς υποψηφίους, που προτίμησαν βέβαια οι συμπολίτες μας.

Με τον συνδυασμό του συγχωριανού μας και Δημάρχου, Δημήτρη Παυλή:

• **Δημήτρης Ν. Σταματόπουλος**. Πήγε πολύ καλά, αλλά δυστυχώς για λίγους σταυρούς έχασε την εκλογή του στο νέο Δημοτικό Συμβούλιο.

• **Γιάννης Γ. Ψαρράς**. Για πρώτη φορά και με δεδομένο ότι ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του τις τελευταίες 20 ημέρες, το αποτέλεσμα είναι ενθαρρυντικό.

Με τον συνδυασμό του **Νίκου Τσαμούλου**:
• **Ευαγγελία (Λίτσα) Γ. Σπυρόπουλου**. Και η Λίτσα άργησε να αποφασίσει να κατέβει υποψήφια (τον τελευταίο μήνα) αλλά το πίστεψε και έδωσε ένα όμορφο αγώνα για τον συνδυασμό της.

Με τον συνδυασμό του **Βαγγέλη Γούργαρη**:
• **Βασίλης Δούρος**. Όπως πάντα ο Βασίλης αθόρυβος, σοβαρός και με την εμπειρία του ουσιαστικός για τον συνδυασμό του.

Πάλι συχαίρουμε όλους του υποψηφίους, ενθαρρύνουμε και άλλους συγχωριανούς μας να εμπλέκονται με όποιο τρόπο επιλέξουν με τα κοινά. Το Κακούρι έχει μακρά παράδοση σε αγώνες για βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Πρέπει να συνεχιστεί.

Οι Σύλλογοι του Χωριού

Δρ ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΤΣΙΑΝΗΣ

Ένας Κακουραϊός που διαπρέπει στην Αμερική

Την Τρίτη του Πάσχα επισκέφθηκε, για λίγες ώρες, το χωριό μας ένας ξεχωριστός, όπως απεδείχθη συγχωριανός μας, που τιμά την Ελλάδα και το χωριό στην Αμερική, όπου ζει. Αυτός είναι ο γιατρός Κώστας Ανδρέα Κοτσιάνης.

Ο Κώστας είναι το μικρότερο από τα 7 παιδιά του Ανδρέα και της Αθηνάς (το γένος Αναστασιάδη) Κοτσιάνη. Ο πατέρας του ήταν ένα από τα 18 παιδιά του Γιάννη και της Σωτήρας Κοτσιάνη. Ο Κώστας γεννήθηκε στο χωριό το 1947. Εκεί τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Μετά πήγε ένα χρόνο στο 1ο Γυμνάσιο Τρίπολης και 1 χρόνο στην Αθήνα. Κατόπιν ακολούθησε την οικογένειά του που μετανάστευσε στην Αμερική. Σπούδασε Περιβαλλοντολογικός Βιολόγος στο Ιλινόις. Αμέσως μετά ήρθε στην Ελλάδα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών για 5 χρόνια, όπου σπούδασε ιατρική με ειδικότητα Ωτορινολαρυγγολόγος. Τελειώνοντας γύρισε στην Αμερική, στο Σικάγο και στη συνέχεια έφυγε για το Ντάλας του Τέξας, όπου ζει μέχρι σήμερα. Εκεί δίδαξε στο Πανεπιστήμιο του Τέξας για 15 χρόνια και είχε παράλληλα και ιδιωτική κλινική.

Περίπου το 1980, σε ηλικία 40 χρονών, αντιμετώπιζοντας χρόνιες παθήσεις που δεν μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με τον κλασικό τρόπο, ήρθε σε επαφή με την Θεραπεία μέσω βλαστοκυττάρων όπου είχε μεγάλη επιτυχία. Από τότε άνοιξε το πεδίο έρευνάς του στην αντιμετώπιση ασθενειών με αυτισμό, καρκίνο και εκφυλιστικές παθήσεις. Ίδρυσε το Kotsanis Institute (Ινστιτούτο Κοτσιάνη) όπου γίνονται πρωτοποριακές έρευνες. Σήμερα είναι το πρώτο ιδιωτικό κέντρο σε όλη την Αμερική που έχει άδεια να κάνει και να εφαρμόζει πρωτοποριακές έρευνες στη νόσο Αλτσχάιμερ (Alzheimer) και στη νόσο Πάρκινσον (Parkinson) με πολύ καλά αποτελέσματα. Από το 2001 και μετά το Ινστιτούτο έχει πολύ θεαματικά αποτελέσματα στην θεραπεία του καρκίνου και στον αυτισμό. Είναι στην πρωτοπορία των ερευνών σε παγκόσμιο επίπεδο για τα βλαστοκύτταρα και το νεανικό πλάσμα (αφαίρου από τον αίμα νέων 18-25 ετών τα κύτταρα, κρατούν το πλάσμα και το βάζουν σε ασθενείς που έτσι θεραπεύονται από σκλήρυνση και πολλαπλή σκλήρυνση). Επίσης κάνουν έρευνες για την Άνοια, Σκλήρυνση κατά πλάκας, όπως και την αντιμετώπιση της Ινσουλινης. Στην κλινική του πηγαίνουν ασθενείς από όλο τον κόσμο για να εφαρμόσουν τις μεθόδους του, αφού τα αποτελέσματα είναι εντυπωσιακά.

Δεν αντιμετωπίζει τον άνθρωπο ως μια υλική υπόσταση μόνο, ένα σώμα δηλαδή, αλλά ως μια αδιαίρετη οντότητα πνευματική-συναισθηματική-υλική. Μια Ολιστική προσέγγιση του ανθρώπου και της Υγείας. Έχει μελετήσει και ενσωματώσει στη θεραπεία, γνώση χιλιάδων χρόνων. Γνώση αρχαίων φιλοσόφων και Ιατρών όπως και της σύγχρονης ιατρικής. Δηλαδή όλη την καταγεγραμμένη γνώση της ανθρωπότητας στην υπηρεσία του ανθρώπου, παίρνοντας τα καλά κάθε θεωρίας. Μελέτησε την ιατρική από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα, την Κινεζική, Ινδική και αρχαία Ελληνική ιατρική παράδοση, προσπαθώντας να κάνει την ιατρική σωστή, Λειτουργική Επιστήμη. Εφαρμόζει δηλαδή Λειτουργική και Ολοκληρωμένη Ιατρική χρησιμοποιώντας Σύγχρονη Επιστήμη και Αρχαία Σοφία για την Υγεία και την Ισορροπία. Όπως λέει, για να ανεβούμε στην κορυφή πρέπει να πατήσουμε στους ώμους των προπάππων μας. Η αρχή γίνεται με την διατροφή και την αποτοξίνωση, που είναι περίπου το 50% της όλης θεραπείας και κατόπιν προχωρά σε επόμενα εξειδικευμένα θεραπευτικά βήματα, λαμβάνοντας πάντα υπόψη το ψυχοπνευματικό μέρος του ανθρώπου. Η Συγκέντρωση, η Προσευχή, ο Διαλογισμός, ανάλογα με την φιλοσοφία του κάθε ασθενούς παίζει σημαντικό ρόλο στην όλη προσπάθεια αποκατάστασης της Υγείας. Γενικά, όπως λέει, στην αποκατάσταση της υγείας, ο οργανισμός απαιτεί να έχει πολλή ενέργεια για εναρμόνιση των γονιδίων και των συστημάτων του.

Το κέντρο αποκατάστασης ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ αναγνωρίζοντας την προσφορά του στην αποκατάσταση της υγείας και θέλοντας το ίδιο ως οργανισμός να βελτιώσει τις μεθόδους αποκατάστασης των ασθενών του, πήρε την πρωτοβουλία να του απευθύνει πρόσκληση να έρθει στην Ελλάδα και να μιλήσει σε μερίδα που είχε οργανώσει. Πράγματι την Τρίτη 30 Απριλίου ο Δρ. Κώστας Κοτσιάνης μετά δική του επιθυμία ήρθε στο χωριό μας για να δώσει εκεί την προγραμματισμένη συνέντευξη σε τοπικά μέσα ενημέρωσης. Οι Σύλλογοι είχαν εκ των προτέρων ενημερωθεί, όπως και ο Πρόεδρος του χωριού. Ο χώρος που επελέγη ήταν ο ξενώνας. Η υποδοχή που επεφύλαξαν τα μέλη και των δύο Συλλόγων ήταν πολύ θερμή που συγκίνησε τον ίδιο. Η συνέντευξη δόθηκε στη ρεσεψιόν του ξενώνας (θόλος) που είναι ταυτόχρονα και μουσείο λαϊκής τέχνης. (Την συνέντευξη μπορούν να την παρακολουθήσουν όσοι το επιθυμούν στο youtube στην διεύθυνση:

<https://www.youtube.com/watch?v=MQpnNHjBCY>).

Μετά το τέλος της συνέντευξης οι Σύλλογοι δεξιώθηκαν τον κ. Κοτσιάνη και όλη την συνοδεία του, στο χώρο της ταβέρνας του ξενώνας, προσφέροντας παραδοσιακό φαγητό και εδέσματα (χωριάτικο κοτόπουλο με μακαρόνια, σαλάτες, δίπλες, κ.ά.). Μία κίνηση που συγκίνησε πολύ τον δρ Κοτσιάνη. Τίμησαν με την παρουσία τους τον κ. Κοτσιάνη ο ξάδελφός του Αλέκος Κοτσιάνης, συγγενείς του όπως ο

Βασίλης Τηλ. Μπρότσης με την σύζυγό του Γιάννα, ο Πρόεδρος του χωριού Κώστας Νάγος, οι πρόεδροι των δύο Συλλόγων Ανδρέας Σταματόπουλος και Ελένη Κέζα καθώς και πολλά μέλη των δύο Συλλόγων. Μετά το γεύμα ο δάσκαλος Γεώργιος Ρόκκας ανέλαβε την ξενάγηση στο χωριό και στο σπίτι που γεννήθηκε ο Κώστας Κοτσιάνης, όπου και συγκινήθηκε πολύ.

Η Πρόεδρος του Συλλόγου Αρτεμισίου Ελένη Κέζα απονέμει τιμητική πλακέτα στο συγχωριανό μας Δρ Κώστα Κοτσιάνη.

Ο συγχωριανός μας Δρ Κώστας Κοτσιάνης εν μέσω Κακουραϊών που παραβρέθηκαν στη διάλεξη του και στη θράβευσή του από το Κέντρο Αποκατάστασης Παλλάδιον. Δεξιά ο ξάδελφός του ιατρός Αλέκος Κοτσιάνης.

Αισθανθήκαμε ευτυχείς το λίγο χρόνο που ήταν μαζί μας στον ξενώνα του Συλλόγου. Μας μάγεψε με την απλότητά του, την ευρύτητα των γνώσεών του, το μεγαλείο της προσφοράς του στην επιστήμη και τον άνθρωπο. Νοιώθηκα δέος κοντά σ' αυτόν τον άνθρωπο που με το έργο του σώζει πολλές ζωές ανθρώπων, ανοίγει δρόμους στην επιστήμη. Αισθάνεσαι υπερήφανος που ένας τέτοιος άνθρωπος είναι συγχωριανός μας. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό μας για να μεγαλοφυγήσει στην Αμερική. Θαυμάζεις και συγκινείσαι με το πόσα πράγματα θυμάται από το χωριό και τα παιδικά του χρόνια. Το πόσο σπουδαίος, ξεχωριστός άνθρωπος είναι το δείχνει η επιστολή του Δημάρχου της πόλης που ζει στη Αμερική. Ο δήμαρχος της Πολιτείας του Grapevine του Texas, που δραστηριοποιείται το Ινστιτούτο Κοτσιάνη απέστειλε μια επιστολή στον Πρόεδρο και στους Συλλόγους του χωριού για αδελφοποίηση του Αρτεμισίου με το Grapevine. Πραγματικά μια πολύ τιμητική πρόσκληση και πιστεύω σύντομα να ξεκινήσει η διαδικασία της αδελφοποίησης.

Το απόγευμα στην προγραμματισμένη διάλεξη, στο ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ, του Δρ Κώστα Κοτσιάνη παρευρέθηκαν πολλοί Κακουραϊοί και φυσικά οι δύο Σύλλογοι του χωριού. Η διάλεξη ήταν πραγματικά πολύ εντυπωσιακή, παρουσίασε τις τελευταίες εξελίξεις στην θεραπεία χρόνιων παθήσεων και του καρκίνου καθελώνοντας όλους και κυρίως τους γιατρούς που παρευρέθηκαν. Μετά το πέρας της διάλεξης οι Πρόεδροι των δύο Συλλόγων, Ελένη Κέζα και Ανδρέας Σταματόπουλος τίμησαν τον Δρ Κώστα Κοτσιάνη προσφέροντας τιμητική πλακέτα και δωρίζοντας τα δύο βιβλία των Συλλόγων, «Από πού κρατάει η σκούφια μας» και «Et in Kakouiri Ego». Η κίνηση αυτή ξάφνιασε ευχάριστα τον κ. Κοτσιάνη και του προσέφερε άλλη μια δυνατή συγκίνηση.

Η επίσκεψη του γιατρού, ίσως είναι η ευκαιρία να αναλογισθούμε το γεγονός της μετανάστευσης των συγχωριανών μας μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το ότι απλοί άνθρωποι του χωριού έφυγαν, ξενιτεύτηκαν και δουλεύοντας σκληρά σε δύσκολες συνθήκες, μακριά από την πατρίδα, προόδευσαν και ακόμη περισσότερο τα παιδιά τους. Είναι η τρίτη και τέταρτη γενιά μεταναστών που μεγαλουργεί στα ξένα.

Ο Δρ. Κώστας Κοτσιάνης, είναι άλλη μια αφορμή, όπως μας δίνουν και άλλοι συμπατριώτες μας, για να νοιώθουμε υπερήφανοι ως Κακουραϊοί. Είθε το χωριό μας να συνεχίζει να βγάζει ανθρώπους που να προσφέρουν στην Επιστήμη, την Κοινωνία και τον Άνθρωπο.

Σίγουρα περπτώσεις συγχωριανών μας που έχουν διακριθεί ιδιαίτερα, όπως ο Κώστας Κοτσιάνης, θα υπάρχουν αρκετές. Η εφημερίδα μας είναι εδώ για να τις προβάλλει αρκεί να μας γίνουν γνωστές. Αναμένομεν!

Οι Σύλλογοι του χωριού

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο Γιάννης Δ. Σταματόπουλος

Τα παρατσούκλια (προσωνύμια)

Σε όλα τα χωριά, έτσι και στο δικό μας, όλοι σχεδόν οι άνθρωποι έχουν το παρατσούκλι τους. Το παρατσούκλι είναι το δεύτερο πατρώνυμο, που σε πολλές περιπτώσεις έχει εκτοπίσει το κανονικό πατρώνυμο. Έτσι με το παρατσούκλι γνωρίζουμε τους περισσότερους συγχωριανούς μας.

Για μία ακόμη φορά θέλω να τονίσω ότι το παρατσούκλι δεν αποτελεί βρισιά.

Το παρατσούκλι έχει σώσει μερικές φορές πρόσωπα από σύγχυση που υπήρχε σχετικά με αλληλογραφία, λογαριασμούς ΔΕΗ, ΟΤΕ και άλλα όταν είχαν πλήρη ταύτιση ονοματεπώνυμου, πατρώνυμου αλλά και όνομα μητέρας. Μια τέτοια περίπτωση είχαμε και στο χωριό μας, οπότε ο ένας εξ αυτών ζήτησε από υπηρεσίες του Δημοσίου να προστεθεί και το παρατσούκλι του, έτσι απέφυγε πολλές περιπέτειες.

Τα παρατσούκλια τα έδιναν και το δίνουν άνθρωποι που μπορούν να δουν κάτι που χαρακτηρίζει ένα άτομο, σε συνθήκες του και συμπεριφορές του.

Όλοι γνωρίζουμε ότι το παρατσούκλι του Κολιόπουλου του Γιώργη (Πουλή) ήταν «(ε)μπερικός» και σε επικρατέστερη εκδοχή «μπερικός» χωρίς το «ε».

Το παρατσούκλι αυτό του το έδωσε ο θείος του Λίας Κολιόπουλος και η ιστορία έχει ως εξής:

Ο Γιώργης ο Κολιόπουλος μετά το στρατιωτικό του εργάστηκε στην Τρίπολη σε κάποια επιχείρηση. Εκεί άκουσε για τον εφοπλιστή Εμπερικό και το πως απέκτησε την μεγάλη του περιουσία και έγινε θαυμαστής του. Έτσι όταν κάποιος είχε λεφτά ή περιουσία μεγάλη έλεγε, αυτός είναι «Εμπερικός».

Το Γιώργη του Κολιόπουλου του άρεσε να παίζει χαρτιά και πάντοτε με λεφτά, όταν έβγαине στα καφενεία του χωριού μας.

Το μεγάλο φόρτε της χαρτοπαίξις στο χωριό γίνονταν τις μέρες γύρω από την Πρωτοχρονιά, τότε παίζονταν το γνωστό μας 31.

Σε κάποια πρωτοχρονιάτικη χαρτοπαίξια σ' ένα τραπέζι έπαιζε και ο Γιώργης ο Κολιόπουλος. Έτσι σε μια παρτίδα είχε κερδίσει αρκετά λεφτά, που ήταν ένας σωρός κέρματα και όλα αυτά βρέθηκαν μπροστά στο Γιώργη που έλαμπε από ικανοποίηση. Το παιχνίδι παρακολουθούσε ο θείος του Λίας Κολιόπουλος, που βλέποντας το σωρό από τα κέρματα, που είχε κερδίσει ο ανιψιός του, του λέει: «Ποιος είσαι ο Εμπερικός;» και έτσι τούμινε το παρατσούκλι «μπερικός».

ΥΓ.: Η ιδέα της ατάκας είναι παρμένη από το βιβλίο του αείμνηστου Χρήστου Δάμη «Ψίθυροι Αρμενιάς».

ΑΡΚΑΔΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Του Πέτρου Σαραντάκη

ΜΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η δράση και η προσφορά της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Αμερικής προς τη γενέθλια γη είναι μεγάλη και σπουδαία.

Μια από τις σημαντικότερες προσφορές της είναι το Παναρκαδικό Νοσοκομείο Τρίπολης, αλλά και άλλα σπουδαία έργα σε όλα τα χωριά της Αρκαδίας που πραγματοποιήσαν οι ομογενείς μας.

Η Παναρκαδική Ομοσπονδία Αμερικής το 2011 αποφάσισε να καταγράψει όλες τις προσφορές των Αρκάδων στη γενέθλια γη και ταυτόχρονα να ιστορήσει τις δραστηριότητές της στην Αμερική και στην Ελλάδα.

Έτσι την έρευνα και την καταγραφή αυτού του μεγάλου έργου, ανέθεσε στον καταξιωμένο συγχωριανό και μελετητή ΠΕΤΡΟ ΣΑΡΑΝΤΑΚΗ, καταγόμενο από την Βλαχόκερασιά.

Ο Πέτρος Σαραντάκης είναι γνωστός γιατί έχει εκδώσει με επιτυχία λευκώματα που αφορούν την Αρκαδία.

Η έρευνα ολοκληρώθηκε το 2018 και το μεγάλο αυτό έργο εκδόθηκε το ίδιο έτος, σε δύο πολυτελείς και καλαίσθητους τόμους σε κασετίνα και αριθμεί συνολικά 680 σελίδες με τίτλο:

«ΟΙ ΑΡΚΑΔΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ»

Ιστορία και Προσφορά

Στον πρώτο τόμο, με υπότιτλο: «ΣΕ ΔΥΟ ΠΑΤΡΙΔΕΣ» γίνεται λόγος για την μετανάστευση, τις Κοινότητες, τους Συλλόγους, τις επιχειρήσεις, την εθνική προσφορά και τη διάκριση των Αρκάδων της Αμερικής στις επιστήμες και στην πολιτική.

Στον δεύτερο τόμο, με υπότιτλο: «ΣΤΗ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΓΗ»

γίνεται λόγος για το μεγάλο έργο των ομογενών, το Παναρκαδικό Νοσοκομείο Τρίπολης αλλά και άλλα έργα, σχολεία, εκκλησίες, υδραγωγεία, κοινοτικά καταστήματα, πλατείες, δρόμους κ.ά., που έγιναν με χρήματα των Αρκάδων Ομογενών Αμερικής, στα χωριά τους.

Η καταγραφή αυτή έγινε με επίσκεψη του συγγραφέα σε κάθε χωριό, όπου αναζήτησε τα έργα, τις πλακέτες, τις φωτογραφίες και ότι άλλο στοιχείο υπήρχε από την εποχή εκείνη.

Κατά την επίσκεψη του συγγραφέα και στο χωριό μας, ο γράφων αλλά και ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κ. Νάγος του δώσαμε τα στοιχεία που είχαμε στη διάθεσή μας για τις δωρεές των ομογενών Κακουραϊών Αμερικής.

Μερικές από αυτές τις δωρεές είναι: Η πλατεία του χωριού, το Κοινοτικό Κατάστημα, το Κοινοτικό Καφενείο, το ρολόι του καμπαριού της εκκλησίας των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, το Σχολείο μας και τα μαγειρεία του, το μνημείο των πεσόντων, το υδραγωγείο και η νέα θρύση της Γκρόνιζας και άλλα.

Όλα αυτά μαζί με ένα ωραίο κείμενο στην αγγλική και ελληνική γλώσσα αποτυπώθηκαν από τον συγγραφέα στο δίτομο αυτό βιβλίο.

Η παρουσίαση του σπουδαίου αυτού έργου έγινε τον Νοέμβριο του 2018 στο Σικάγο υπό την αιγίδα της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Αμερικής. Παρευρέθηκαν πολλοί Αρκάδες ομογενείς και η Γενική Πρόεδρος της Ελλάδας στην Αμερική κα. Πολυξένη Πετροπούλου.

Είναι ένα έργο που δεν πρέπει να λείπει από κανένα Αρκαδικό σπίτι γιατί δίνει την Ιστορία του τόπου μας αλλά και την προσφορά των Αρκάδων ομογενών της Αμερικής, στην Αρκαδία.

Αγαπητέ Πέτρο Σαραντάκη θερμά συγχαρητήρια για αυτό το σπουδαίο έργο σου. Σου εύχομαι να είναι καλοτάξιδο.

ΥΓ. Το έργο αυτό δεν πωλείται στα βιβλιοπωλεία, όσοι επιθυμούν να το προμηθευτούν μπορούν να τηλεφωνήσουν στο συγγραφέα στο τηλ. 6973401818 (δίνεται σε ειδική τιμή). Ι.Δ. Σταματόπουλος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Φωτεινές επιγραφές, Διαφημιστικές κατασκευές
Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED - Εκτυπώσεις

Φλέμιγκ 118 Μοσχάτο
Τηλ.: 210 9416314 Κιν.: 6972 858307
e-mail: andreastamat@yahoo.gr

A/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ

Ανταλλακτικά - Service
Οικιακών Συσκευών

28ης Οκτωβρίου 50 Τρίπολη • Τηλ.: 2710-239451

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Ιωάννης Ψαρράς του Δημ. (Τούτουνας)

Ξημερώματα της 10ης Μαρτίου έφυγε από κοντά μας ο γιος, σύζυγος, πατέρας και παππούς, ο **Γιάννης Ψαρράς** του Δημητρίου. Στο Κακούρι γεννήθηκε κι εκεί επέστρεψε για να ολοκληρώσει τον κύκλο του επίγειου ταξιδιού σου.

Η είδηση ξάφνιασε όλους, μιας και τρεις μέρες πριν είχες πάει την καθιερωμένη σου βόλτα και είχες δει όλους σχεδόν τους φίλους σου.

Με τη γυναίκα σου, τη Βασιλική, έφτιαξες μια όμορφη οικογένεια, τον Δημήτρη, τη Σταυρούλα και την Αργυρώ που και αυτοί σου χάρισαν τέσσερα εγγόνια. Σε

όλη αυτή τη διαδρομή συνοδοιπόρο είχες και τη μητέρα σου, τη γιαγιά Σταυρούλα. Μέχρι και την τελευταία σου μέρα μίλαγες και ανησυχούσες γι' αυτήν. Ήσουν ηθικός και ειλικρινής μέχρι τέλος. Γαλαντόμος και αγαπητός σε όλους.

Ήδη μας λείπεις, όχι μόνο στη γιαγιά, αλλά σε όλους μας, συγγενείς και φίλους. Ξέρουμε όμως ότι έφυγες όρθιος και με τον τρόπο που εσύ θα επέλεγες, αξιοπρεπής και λεβέντης.

Καλό σου ταξίδι
Η οικογένειά σου

Γεωργία Χρ. Ρόκκα

Στις 13 Μάρτη 2019 σε ηλικία 97 ετών, έφυγε από τη ζωή η **Γεωργία Χρ. Ρόκκα**. Γεννημένη το 1922, ήταν το 1ο από τα 6 παιδιά του Θανάση και της Παναγιώτας Κακαρικού. Έζησε όλη της τη ζωή στο χωριό και κυρίως στον κάμπο. Παντρεύτηκε το Χρήστο Γ. Ρόκκα και μαζί απέκτησαν 6 παιδιά. Οι δυσκολίες των μεταπολεμικών χρόνων τους ανάγκασαν ν' ακολουθήσουν το ρεύμα της μετανάστευσης και να τα στείλουν στην Ξενιτιά, για αναζήτηση καλύτερης τύχης. Έτσι τα 3 κορίτσια (Βούλα, Παναγιώτα, Φωτούλα) πήγαν στην Αυστραλία και τα 2 αγόρια (Βασίλης και Παναγιώτης) στη Γερμανία (ο Παναγιώτης έχει επιστρέψει στην πατρίδα από το 1986). Έτσι η θεία-Γεωργία με το μπαρμπα-Χρήστο έμειναν μόνο με τη Γιάννα, το πρόβλημα της οποίας επέλεξαν ν' αντιμετωπίσουν κρατώντας την κοντά τους, μέχρι τέλους. Έζησαν πολλά χρόνια στον

κάμπο δουλεύοντας σκληρά. Τα τελευταία 4 χρόνια ήρθαν κι έμειναν στο χωριό. Ήταν από τα εργατικότερα ζευγάρια του χωριού.

Η θεία-Γεωργία εκτός από πολύ εργατική, ήταν κοινωνικότερη και πολύ φιλόξενη. Το περιβόλι της πάντα είχε για όσους περνούσαν από εκεί κι όχι μόνο. Είχε το δικό της μοναδικό τρόπο να κάνει φίλους κι ανθρώπους ανώτερου μορφωτικού επιπέδου. Ήταν μαιτρ στις δημόσιες σχέσεις. Αντιμετώπιζε τις δυσκολίες της ζωής με το δικό της μοναδικό τρόπο, σαν έξυπνος και ικανός άνθρωπος που ήταν.

Θεία, να είναι ελαφρύ το χύμα του Κακουριού όπου έζησες έναν (1) αιώνα σχεδόν που σε σκέπασε και να είσαι ήσυχη για τη Γιάννα σου. Ο Πάνος και η Γιώτα του είναι εδώ και τη φροντίζουν.

Αιώνια η μνήμη σου.

Γ. Ρόκκας

Στις οικογένειες των θανόντων συγχωριανών μας το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια και τους εύχεται την εξ ύψους παρηγοριά.

Σπύρος Κωνσταντή Σταματόπουλος

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στον Ιερό Ναό των Τριών Ιεραρχών όλοι εμείς οι συγγενείς και φίλοι του αειμνήστου **Σπύρου Σταματόπουλου** για να αποχαιρετήσουμε έναν σύζυγο, πατέρα, αδελφό, παππού, φίλο και συμπατριώτη και να τον κατευδώσουμε με την προσευχή μας και τις ευχές μας στο μεγάλο και τελικό του ταξίδι.

Ο Σπύρος γεννήθηκε στο χωριό Κακούρι της Αρκαδίας στις 8 Αυγούστου 1935. Οι γονείς του ήταν ο Κωνσταντίνος και η Σταματίνα Σταματοπούλου, οι οποίοι δημιούργησαν και ανέθρεψαν μια όμορφη και σεβαστή οικογένεια με 6 παιδιά. Ο Σπύρος ήταν το προτελευταίο παιδί της οικογένειας.

Ο Σπύρος έφυγε από το χωριό του σε ηλικία 13 ετών και πήγε να ζήσει με τον θείο του στην Αθήνα όπου παρακολούθησε μαθήματα μηχανικής και έγινε ένας εξειδικευμένος μηχανικός μέσα σε 5 χρόνια.

Στη συνέχεια ο Σπύρος εντάχθηκε στο Εμπορικό Ναυτικό και ταξίδεψε σε πολλά μέρη του κόσμου ώσπου μια μέρα έφτασε στην Αυστραλία το 1958. Όταν έφτασε στην Αυστραλία έμαθε ότι γίνονταν ο γάμος της αδελφής του στο Σίδνεϊ. Ο Σπύρος δεν δίστασε να εγκαταλείψει το πλοίο και μετέβη στο Σίδνεϊ για να παραβρεθεί στο γάμο της.

Αργότερα ταξίδεψε στη Μελβούρνη όπου συνάντησε τη μελλοντική του σύζυγο, την Αναστασία (Τασία) Στασινού σε κάποια οικογενειακή συγκέντρωση. Ήταν ένας κε-

ραυνοβόλος έρωτας που πολύ σύντομα τους οδήγησε σε γάμο, στις 1 Ιουλίου 1961.

Ο Σπύρος και η Αναστασία απέκτησαν δύο παιδιά τον Κώστα και την Τίνα και τρία εγγόνια την Αναστασία, τη Μάλα και τον Μπίλι τα οποία ο Σπύρος αγάπησε πολύ και σε όλη τους τη ζωή του χάρισαν μεγάλη χαρά και ευτυχία, ιδιαίτερα τα τελευταία μερικά χρόνια που η ζωή του γινόταν δύσκολη λόγω της αρρώστιας που τον τυραννούσε.

Αγαπημένη μας Σπύρο η απουσία σου από τη ζωή θα μας αφήσει ένα μεγάλο κενό, ένα αγεφύρωτο χάσμα στην καρδιά μας που τίποτα δεν θα μπορεί να γεμίσει.

Δεν τσιγκουνεύτηκες ποτέ την φιλία σου, την αγάπη σου και την εκτίμησή σου. Εμείς αγαπημένη μας Σπύρο δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Γνωρίζουμε επίσης ότι βρίσκεσαι τώρα σε έναν τόπο όπου απαλλαγμένος από τους οδυνηρούς πόνους που βασάνιζαν τη ζωή σου τα τελευταία τέσσερα χρόνια θα συναντήσεις ξανά εκείνα από τα αγαπημένα σου πρόσωπα που ήδη βρίσκονται εκεί και μαζί θα απολαύσετε αναμνήσεις της επίγειας ζωής σας και ποιος ξέρει θα απολαμβάνετε ίσως και κάποιο ποτό ή ακόμα κι ένα τσιγαράκι.

Η οικογένειά του
Τασία Σταματόπουλος
Κων/νος Σταματόπουλος &
Τίνα Σταματοπούλου-Διαμαντέρης

Επί του πιεστηρίου

Όταν η εφημερίδα μας ήταν στο τυπογραφείο πληροφορηθήκαμε το θάνατο του **Δημήτρη Νάγου του Κωνσταντή**. Νεκρολογία θα δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΗΣ

Συνέχεια από την 1η σελ.

Να του ευχηθούμε ο Θεός να του δίνει την δύναμη για να ανέβει στην Ανάληψη και στα επόμενα χρόνια.

Μεταξύ των προσκυνητών φέτος είχαμε και τους Ξενιτεμένους μας από την Αυστραλία που ήταν ο **Βασίλης Αντωνόπουλος** με την αδελφή του **Γιάννα** και το **γιο** της.

Ο φίλος **Βασίλης**, παλιός γνώριμος της Αρμενίας, γνώριζε τη διαδρομή από το Κατσιούμπι, από τότε που έβασκε τα πρόβατά του.

Μαζί του είχε πάρει και δύο Ξένους που μένουν στον Ξενώνα του χωριού, τον **Γιώργο Nagel** και την **αδελφή** του, από την Αμερική, που αυτές τις μέρες βρίσκονται στο χωριό, αναζητώντας τις ρίζες τους (βλέπε αναλυτικά στο άρθρο "Αναζητώντας τις ρίζες του") που είχαν εκδηλώσει την επιθυμία να ανέβουν στην Αρμενία. Γι' αυτούς η ανάβαση και η γιορτή της Ανάληψης ήταν μια αξέχαστη εμπειρία, όπως ομολόγησαν αργότερα.

Η Θεία Λειτουργία ξεκίνησε γύρω στις 10:00 η ώρα, αυτό οφείλεται στο ότι ο **παπα-Νίκος** καθυστέρησε να ανέβει από το δρόμο του Φρουσιούνα γιατί από τις πολλές βροχές ο δρόμος είχε καταστραφεί σε πολλά σημεία. Οι 50 περίπου προσκυνητές παρακολούθησαν με την πρέπουσα ευλάβεια τη Θεία Λειτουργία, ιερουργώντας του **π. Νικόλαου Κουτρομπή**. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε κλήρωση:

- Της παραδοσιακής κουλούρας
- Δύο γιδιών, τάμα Κακουραίων και άλλα μικρά δώρα.

Τα έσοδα από την κλήρωση, που γίνεται κάθε χρόνο, πηγαίνουν αποκλειστικά για την συντήρηση της εκκλησίας.

Φέτος μπήκε σε προγραμματισμό η κατασκευή μιας μικρής αποθήκης δίπλα στην εκκλησία για να μπουν τα μικροπράγματα που σήμερα τοποθετούνται μέσα στην εκκλησία και είναι αρκετά.

Μετά την κλήρωση ακολούθησε το παραδοσιακό γεύμα. Όλοι έβγαλαν από τα σακιδία τους τρόφιμα και ποτά, κυρίως κρασί και σε μικρές παρέες γύρω από την εκκλησία και τα βραχάκια γεμάτισαν φιλεύοντας ο ένας τον άλλο και κερνώντας το γευστικό κρασί.

Μετά το φαγητό οι πιο τολμηροί επισκέφτηκαν την φημισμένη **Κρούδρυση**.

Κατά το απογευματάκι άρχισε η επιστροφή. Ήταν για όλους μια αξέχαστη μέρα που θα μείνει χαραγμένη στην ψυχή όλων των προσκυνητών.

Να ευχηθούμε σε όλους τους προσκυνητές βοήθειά τους και του χρόνου να είναι καλά για να ξανανέβουν στο εκκλησάκι της Ανάληψης στην κορφή της Αρμενίας, που αποτελεί πλέον σημείο συνάντησης των Κακουραίων στο παρόν και στο μέλλον.

Ο Κακουραίος

Γυναίκες του χθες

Γράφει η **Γεωργία Κακαρικού**

Και αγναντεύοντας με βλέμμα θολό το δειλινό στα «κυπαρίσσια», παλεύω να αντισταθώ στη λησμονιά. **Αναζητώ με βαθιά νοσταλγία τις γιαγιάδες που έφυγαν και τις γιαγιάδες που είναι κοντά μας.**

Τις βλέπω χρόνο με το χρόνο να λιγοστεύουν και μαζί να λιγοστεύει και η παιδικότητά μου, γιατί όσο ζουν, είναι ασπίδες που μας προστατεύουν απ' τον θάνατο. Μετά αφού φύγουν περνάμε εμείς μπροστά.

Προβάλλουν δειλά στην εκκλησιά, θλιμμένες Παναγιές ή ηρωίδες του μόχθου και στις «πολιτιστικές εκδηλώσεις» του Αυγούστου παροπλισμένες, μα αξιοπρεπείς, ντυμένες στα καλά τους, να ορίζουν αυθεντικές παρουσίες και να οριοθετούν πολιτισμικά μεγέθη, δυσεύρετα.

Γυναίκες πονεμένες και περήφανες, που είχαν πάντα ένα μυστικό για να μοσχοβολάει το χωριό απ' το «μπριάμι», την «κουλούρα το ψωμί» και το «κοκκινιστό». Γεύσεις και μυρωδιές από ένα χαμένο παράδεισο, που νοσταλγούμε όλο και πιο συχνά.

Και αναζητούμε στη ζωή και στο όνειρο, μικρά ενθύμια, εικόνες μακρινές, με απλότητα και αρχοντιά. Ένα ασπρισμένο πεζούλι, μια τέντζερη κρύο νερό κατακαλόκαιρο για τα μυριστικά της μικρής αυλής. Μια γλάστρα σγουρό βασιλικό, που φύτεψαν με τα χεράκια τους, για να μας βάλουν στο χέρι ένα κλαράκι την ώρα που μας χαιρετούσαν. Και κείνο το κλαράκι αρκούσε για να αρωματίσει το μαξιλάρι μας και τους δρόμους της ψυχής μας.

Γυναίκες σημαδεμένες απ' τον πόνο της Ξενιτιάς, το χάρο και το ξεροβόρι, καλοσυνάτες, αγωνίστριες και πρωταγωνίστριες της επιβίωσης και της αυτοσυντήρησης.

Με την ιεροπρέπεια του μαντηλιού, που οι μορφές τους λειτουργούν στη συνείδησή μας. Ο σοφός τους λόγος γίνεται ξαφνικά νόμος και θυμίζει χαμένες αξίες. Αξίες που αναζητάμε μεγαλώνοντας, όλο και περισσότερο.

Και αγναντεύοντας με βλέμμα θολό το δειλινό στα «κυπαρίσσια», παλεύω να αντισταθώ στη λησμονιά. Να σκέπτομαι αυτές τις πηγές της αστείρευτης αγάπης, είτε είναι ακόμα ανάμεσά μας, είτε χαμογελάνε με σιγουριά απ' την αντίπερα όχθη.